Virginalis diffinitio eſt eſſe ſctām corpe et ſpū. q̄
ſm Chryſ. ſup Mat. eſt gloria refulgēs: nō quam
trāſgredi pōt neceſſitas debilitatis corporis: ſꝫ quaꝫ
cōplectit̃ volūtas ſancti ꝓpoſiti. Et ſic feminis fri-
giditas vl' naturalis infirmitas nō arguit virgini-
tatē: ſꝫ pia mētis volūtas. Talis ꝟginitas ē ꝯſulē-
da ⁊ nō precipiēda. ¶ Dixi ſcdo ꝙ ꝟginitas eſt ſer-
uāda ex cōſilio. de q̄ apl's. Cōſiliū aūt do. ſ. ꝑtinen-
di. qd ꝯſiliū inſpiratū ē a ſpūſctō ipſi btō Paulo.
de q̄ in fine eiuſdē cap̄. dic̄. Puto ꝙ ſpm̄ dei habe-
mus. ¶ Itē ꝟginitas ē ꝯſulēda multis d̄ cau-
ſis. Primo ꝓpt̃ ei⁹ dignitatē. Damaſ. li. iiij. Quāto
angel⁹ hoīe ſuperior: tāto ꝟginitas eſt nuptijs hono-
rabilior. Ideo Damaſ. ibidē. xvj. ca. dic̄. Quis ce-
los clauſit: q̄s mortuos ſuſcitauit: q̄s iordanē int̃-
cidit: Nōne ꝟgo helyas: tres pueri nōne potētio-
res igne ſunt effecti i ꝟginitate. Nōne daniel ꝟgi-
nitatē diligēs: dentes ferarꝝ ei⁹ corpi infigi neque-
rūt: Et hoc dūtaxat ex ꝟginitate. Ideo i collatōi-
bus patrū dr̄. Maior ē virt⁹ caſtitatē tenere ꝙ̄ de-
mōes expellē. Eccli. xxvj. Dis pōderatio nō ē ꝯdi-
gna cōtinētis aīe. Nā ſic aq̄la int̃ volucres. lucifer
int̃ ſtellas. gēma int̃ lapides: ita excellit mrimōiū
ipa ꝟginitas. Aug⁹. Fulgida ꝟginitas ē gēma vir-
tutū. germana angelorꝝ. lampas eccl'iarꝝ. lux aīarꝝ.
Albert⁹ ſup. iiij. ſniarꝝ. Nihil digni⁹ poterit caſtita-
ti ꝟginali ꝯpari. Amb. ⁊ hr̄ in cau̅. xxxij. q. j. c. inte-
gritas. Virginitas ſuaderi pt̄: imperari non pōt.
Quaꝓpt̃ dic̄. cōſiliū do. ¶ Scdo ꝓpt̃ ſpōſi nobi-
litatē q̄ eſt xp̄us. de q̄ canit eccl'ia. Quarꝝ xp̄s ſpō-
ſus ꝟginū ꝟginis ē fili⁹. Itē q: ē ſpecioſiſſim⁹. ps.
xliiij. Specioſus forma p̄ filijs hoim. j. Pet. j. In
quē angeli ꝓſpicere deſiderāt. Nā in ei⁹ aſpectu ē
vita eťna Joh. xvij. Hec ē vita eťna: vt cognoſcāt
te ſolū verū deū ⁊ Jeſū xp̄m quē miſiſti. Itē ipſe
eſt ditiſſim⁹. de q̄ ps. lxxxviij. Tui ſunt celi ⁊ tua ē
terra. Itē ſapiētiſſim⁹ Col'. ij. Oēs theſauri ſapie ⁊
ſcie i ipo ſunt recōditi. Itē fortiſſim⁹ Heb. j. Por-
tās oia ꝟbo ꝟtutis ſue. Itē potētiſſim⁹ Mat. vlt.
Data ē mihi ois ptās i celo ⁊ i terra. Hic ē ſpōſus
de q̄. ij. Cor. xj. Deſpōſi vos vni viro ꝟginē exhi-
bere caſtā xp̄o. ¶ Tertio ꝓpt̃ dei acceptabilitatē. nā
caſtitas ꝟginalis valde placet deo. de quo Aug⁹.
O ꝙ̄ dulces ſunt fruct⁹ caſtitatis: vt i eis ſingulari-
ter reficit̃ dñs maieſtatis. q̄a ſingulares amici dei
ſunt Prouer. xxij. Qui diligūt cordis mūdiciam
habebūt regē amicū. Ecce quātū culmē honoris
amicū hr̄e regē glie. Nā ꝟginalis ſtat⁹ ē q̄ſi ange-
licus. de quo Chryſ. ſup Mat. Licꝫ oēs virtutes
ſpūales ſint res angelice ſpālr tn̄ ꝟginalis caſtitas
eſt angelica virt⁹. Per hāc ſinglr hoies aſſiſant an-
gelis. de q̄ Hiero. Viuere i carne p̄ter carnē pl⁹ ē
vita angelica ꝙ̄ hūana. ¶ Nā caſtitas ꝟginal'
in q̄ttuor gradib⁹ p̄cellit caſtitatē angelicā. Primo ē
mltiplicior. q: caſtitas angelorꝝ tm̄ ē in ſpū: hͣ aūt
i carne ⁊ ſpū. Scdo ē nobilior. q: caſtitas i angelis
ē naturalis: iſta ꝟo ē a grā meritoria. Tertio ē glo-
rioſior. q: caſtitas angelica ē ſine victoria: iſta aūt
cū magna pugna ⁊ victoria. Ideo Hiero. Angeli
ſine carne viuūt: ꝟgines in carne triūphāt. Quar-
to ē laudabilior. q: caſtitas angelica ē neceſſaria:
iſta ꝟo volūtaria. Ideo Apoc. xiiij. Virgines ſe-
quūtur agnū quocūqꝫ ierit. Augus. ſup hoc dicit.
Hoc ē dn̄m ſeq̄: ſequi integritatē mētis et corpis.
¶ Quarto ē ꝯſulēda ꝟginitas ꝓpter p̄mij quātita-
tem q̄ ſinglr coronabunt̃ Sap̄. iiij. O ꝙ̄ pulcra eſt
caſta generatio cū charitate: imꝑpetuū coronata
triūphas. Et Sap̄. iij. Que neſciuit thorꝫ i delicto
habebit fructū in reſpectiōe aīarꝝ ſctārꝫ. Licꝫ deus
oēs reſpicit remunerare: ſignāter tn̄ virginib⁹ fru-
ctū centeſimū aſſignabit. quē meruit btā Vrſula
cum ſodalib⁹ ſuis. vt pꝫ in legēda.

¶ De apoſtolis Symone ⁊ Juda.

¶ Sermo cxliij.

Ec mādo vobis vt dili-

h

gatis inuicē ſicut dilexi vos. Joh. xv. ⁊ le-
git̃ ad honorē btōrꝫ aplorꝫ Symōis ⁊ Ju-
de ꝑ euāgelicali officio. ¶ In ꝟbis p̄miſſis duo in-
nuūtur. Primo ſtatuit nobis p̄ceptū. Scdo ſub-
iūgit mādati obiectū. De p̄mo dicit. Hec mando
vobis. Ecce autor p̄cepti eſt xp̄us: qui eſt optim⁹
Mar. x. Nemo eſt bon⁹ niſi ſolus de⁹. Et q: opti-
mus ē: ideo mandatū dedit optimū: ſm illud Di-
onyſij. Optimi ē optima adducē. ¶ Ideo opti-
mū mādatū dedit nobis. ſ. dilectōeꝫ. Reuera opti-
mū. Primo q: facile ad itelligēdū Prouer. xiiij. Do-
ctrina prudētū ē facil'. Et ſic doctrina d̄ dilectōe ꝓ-
ximi. Nā non eſt neceſſe adire phos vel mare cir-
cūire: nec celū aſcēdere vt hoc p̄ceptū q̄s itelligat.
ſꝫ i corde ſtati poterit iueire Deut. xxx. Mādatuꝫ
hͣ qd p̄cipio tibi hodie nō ē ſupra te. nec ꝓcul poſi-
tū: neqꝫ i celo ſitū: neqꝫ trās mare poſitū. ſꝫ iuxta tē
ſmo ſuauis valde i ore tuo ⁊ i corde tuo. vt facias
illō. j. Jo. v. Mandata eius grauia nō ſunt. ¶ Se-
cūdo hoc mandatū ē breue ad retinendū. Augus.
Ibi latet qd patet qd patet in diuinis ſmōib⁹. q̄a
charitatē tenet in moribus. Idē de doctrina xp̄ia-
na. Vt nemo excuſationē habeat i die iudicij: vo-
luit dn̄s ſic ſcriptū mādatū cōſummare ⁊ abbreui-
are verbū ſup terrā. Et hoc verbū abbreuiatū ⁊ cō-
ſummatū nō obſcurū eſſe voluit: ideo breue. ideo
aptū: ne q̄s dicat ſe non poſſe intelligere. ¶ Tertio
eſt leue ad portādū. q: portari pōt a paupe ⁊ diui-
te. ſano ⁊ infirmo. ſene ⁊ iuuene. de quo Math. xj.
Iugū eni meū ſuaue: ⁊ on⁹ meū leue. De q̄ Aug.
O iugū ſcti amoris ꝙ̄ feliciť oneras: ꝙ̄ dulciť pre-
mis: ꝙ̄ ſuauiter ſtringis: ꝙ̄ vtiliť vris. ¶ Quarto eſt
vtile ad ſuādū. q: cōpleto hͦ mādato celeſte p̄miū
acq̄res. de quo Aug. Per viā vere charitatis opor-
tet currere ſi ad eternā p̄riā feliciť voluerim⁹ ꝑue-
nire Eccli. iij. Que p̄cepit de⁹ cogita ſp. Ratio Au-
guſ. Suauē ⁊ iocūdam vitā guſtabis ſi mandata
dei ſeruabis. De quo dr̄ in euāgelio. Hec mando
vobis vt diligatis inuicē. ¶ Dixi ſecundo ſubiun-
git mādati obiectū: dicēs. Dilexi vos vt diligatis
inuicē. Sꝫ di. cur nō facit hic mētōeꝫ de dilectōe dei
ſꝫ ſolū ꝓximi: Rūdet Aug. Qui diligit ꝓximū ne-
ceſſario diligit deū ⁊ q̄ dei ſunt: licꝫ obiecta ſint di-
uerſa: tn̄ ipi act⁹ ſm ꝯueniētiā nexio ſunt vnū. Nā
ſi ꝓximū diligim⁹: oia mādata dei adimpleamus
De quo Chryſ. ſup Math. Qui proximū diligit
nec illum occidit. nec de illo falſum teſtimoniū di-
cit. nec ei⁹ res cōcupiſcit. nec mulierē eius inuadit.

Sicut em̄ odiū ſuggerit facere om̄e malū: ſic dile-
ctio oē bonū. Ideo Aug. Voluit de⁹ vnicū hoiē
formare a quo oēs hoies ꝓcederēt vt ſe hoies tāꝗ̄
frēs diligerēt. ¶ Pro quo ſciēdū ꝙ ad illā di-
lectōeꝫ fraternā hortamur ꝑ q̄ttuor. Primo ꝑ ſcri
pturā q̄ crebri⁹ nos ad dilectionē ꝓximi hortaꝛ i le
ge veteri ⁊ noua. In veteri Leuit. xix. Diliges ꝓxi
mū tuū ſicut teipſm̄. In noua lege Ioh. xv. Hoc ē
p̄ceptū meum vt diligatis iuiceꝫ ſicut dilexi vos.
Ideo ē neceſſaria hui⁹ mādati executio ꝙ deus ſe
ipm̄ diligi nō putat: ſi ꝓximū nō diligim⁹. De q̄. j.
Io. iiij. Qui nō diligit frēꝫ ſuū quē videt: deū quē
nō videt quō diligere pōt? Idē. Si qs dicit diligo
deū: ⁊ frēm eius odit mēdax ē. Et nō ſolū mēdax:
ſꝫ ⁊ homicida. de q̄. j. Ioh. iij. Ois q̄ odit frēm ſuū
homicida eſt. Ecce ſcriptura. ¶ Scd̄o incitamur ꝑ
figurā ⁊ exēplū qd̄ de⁹ in ſeipſo ꝓpoſuit nob ad imi
tāduꝫ. Nā de⁹ nos intātū diligit ⁊ dilexit vt oēs
hoies vult ſaluos fieri. j. Thi. ij. Sic ⁊ nos oēs ad
ſalutē diligere debem⁹: ſiue proxim⁹ ſit bonus ſi-
ue malus ē: ad ſalutē diligēdus. De bono ſatꝫ pa-
tet ꝙ amādus ē. q2 talē xp̄s reputat ſibi amicū oi
genere attinētie. de q̄ Mat. xij. Quicūꝗ̄ fecerit vo
lūtatē p̄ris mei: ipſe me⁹ fratꝛ ſoror ⁊ mr̄ eſt. Si aūt
mal⁹ ſit: adhuc diligēd⁹ ē ꝓxim⁹ ꝓpter deū ⁊ ꝓpꝛ ſe
ipm̄. Primo ꝓpꝛ deū. q2 ſi deū diligis: ⁊ eius filiū
amabis cū ſane mētis ſit. et ſic ꝓpꝛ deū debes ama
re ꝓximū cū inſane mētis fact⁹ ē. Scd̄o debes ma
lū diligere ꝓpꝛ ipm̄. q2 ſi frēꝫ tuū amabas ſanū: de
bes amare ⁊ egrotū. i tali ſtatu magis idiget amo-
re tuo ꝗ̄ i alio. Tertio debes amare malū ꝓpter te
ipm̄. magis em̄ lucraris amādo eū cū tibi nocet ꝗ̄
cuꝫ tibi bn̄fic⁹ erat. Nam ex hoc efficimur dei filij
Mat. v. diligite inimicos v̄ros: vt ſitis filij p̄ris ve
ſtri q̄ in celis ē. Nā xp̄s dilexit nos: cū inimici eſſe
mus recōciliati ſum⁹ ꝑ ſāguinē eius Ro. v. Et ſic
nos ex figura facere debem⁹ ¶ Tertio ad dilectio
nē monemur ꝑ naturā q̄ ꝯiūcti ſum⁹ adinuicē. ſu-
mus em̄ iuicē mēbra Ro. xij. Multi vnuꝫ corpus
ſum⁹ i xp̄o: ſinguli aūt alꝛ alteri⁹ mēbra. j. Cor. xij
Cū gratulaꝛ vnū mēbꝝ gaudēt oia. ſi patiꝛ vnū pa
ti. oia. Sic ⁊ nos Ro. xij. Gaudete cuꝫ gaudē. ⁊c̄.
Sum⁹ em̄ frēs nō ſolū ſm̄ hoieꝫ: ſꝫ etiā habemus
adiuicē ſp̄ualē fraꝛnitatē. de q̄ Aug⁹. Oēs frēs ſu-
mus ſm̄ ꝙ hoies: ꝗ̄to magis ſm̄ ꝙ xp̄iani ſumus
Nā rōe fraꝛnitatis ſp̄us vn⁹ ē de⁹ pꝛ ⁊ vna maꝛ ec-
cleſia: q̄ fraꝛnitas tanto forti⁹ ꝯſtringit: quāto reue
rētior de⁹ pꝛ quā hō. Et quāto reuerētior mr̄ eccle-
ſia ꝗ̄ carnalis mr̄. Et quāto hereditas celeſtis me-
lior ꝗ̄ tpalis: tāto fraꝛnitas ſp̄ualis dignior ē cor-
porali ¶ Quarto ad dilectōeꝫ hortamur ꝑ creatu-
ram. oēs em̄ creature eiuſdē ſp̄ei diligūt ſe mutuo
Eccli. xiij. Oē aial diligit ſibi ſiꝛe. Et ſic ois hō ꝓ
ximū diligere dꝫ. Nā lup⁹ lupū. ſerpēs ſerpentē. ⁊
crudeliora alijs aialib⁹ nō ſolēt maliciā inferre i ea
q̄ ſunt ſui generis: multo min⁹ hō dꝫ maliciā i euꝫ
q̄ ē ſui generis exercere. Et ſic ꝑtꝫ ꝙ ab oib⁹ mone
mur adiuicē mutuā charitatē exhibere Heb. xij.
Charitas fraꝛnitatis maneat i vobis. ¶ Pro
q̄ ſciēdū ꝙ. xij. ſunt ſigna charitatꝫ fraꝛne. Primū
ſignū ꝙ fratri nec v̄bo nec facto noceas. Nō v̄bo
detrahēdo ꝓximo ſuo. pſ. Detrahētē ſecreto ꝓxi-
mo ſuo hūc ꝑſeq̄bar. Nō facto decipiēdo. j. Theſ.
iiij. Videte ne qs ſupgrediaꝛ frēꝫ ſuū i negocio. j.
Cor. xiij. Charitas nō agit ꝑꝑerā. ſ. nocēdo. Nō ꝑ
v̄ba tua ipm̄ i cor alioꝝ ponēdo Prouer. vj. Sex ſiꝛ
q̄ odit dn̄s. oculos ſublimes. linguā mēdacē. ma-
nus effundē. ⁊c̄. ſeptimū deteſtaꝛ aia ei⁹. ſ. q̄ ſeiat i-
ter frēs diſcordias. ¶ Secūduꝫ vt eū in corde tuo
nō iudices Luc. vj. Nolite iudicare vt non iudica
bimi. j. Cor. iiij. Nolite an̄ tp̄s iudicare quiſꝗ̄ veni
et dn̄s. ij. Paraꝛ. xix. Quōcūꝗ̄ iudicaueritis in vos
redundabit. Caue ſuc dei aliene ꝯuerſationis eſſe
curioſus explorator aut temerari⁹ iudex: etiā ſi ꝑ-
perā actū dep̄hēdis. nec ſic iudices ꝓximū. magis
aūt excuſa intētionē ei⁹ ſi op⁹ nō potes. puta igno
rātiā. ſurreptōeꝫ: dicēdo. ſi talis tēptatio mihi eue
niſſet q̄d de me feciſſet: Cecidit em̄ petr⁹ ⁊c̄. ¶ Ter
tiū ē vt idulgeas offendēti Luc. vj. Dimittite ⁊ di
mitteꝛ vobis Eccli. xxviij. Relinq̄ ꝓximo nocenti
te. Nā ſm̄ Gre. tātū vnuſq̄ſꝗ̄ ꝓximū portat: q̄ntū
amat. j. Cor. xiij. Charitas nō irritat. Baſili⁹. Qui
eſt i charitate plen⁹ ē aio trāquill⁹: nō gerēs igneꝫ
iracūdie Eph. iiij. Sol nō occidat ſup iracūdiā ve
ſtrā. Nā diꝛ Mat. xviij. Si nō dimiſeritis: nec pꝛ ce
leſtis dimittet vobis. ¶ Quartū ſignū vt de malo
fratris nō gaudeas: ſꝫ doleas. ad Gaꝛ. vj. Alter al-
terius onera portate. ſ. defect⁹. Eccli. viij. Noli de
morte inimici tui gaudere: memēto q2 oēs i corru
ptōe ſum⁹. Ideo Ro. xij. Flete cū flētib⁹. Sic da-
uid fleuit mortē inimici abſalon. nā hoc req̄rit cha
ritas. j. Cor. xiij. Charitas nō gaudet ſup iniq̄tate
¶ Quintū vt de bono gaudeas ⁊ nō doleas vt iui
di. ſicut ſaul dauid. j. Reg. xviij. non rectis ocuꝛ re
ſpiciēdo. Grego. Mens inidi cum de alieno affli-
gitur: q̄ſi noctua de luce excecaꝛ. Ro. xij. Gaude-
te cū gaudētib⁹. Qō inidi nō faciūt. q2 inidia ſm̄
Auguſ. ſup Geñ. ē odiū felicitatis aliene. Et diꝛ in-
uidus ſm̄ Iſido. q̄ſi non vidēs. q2 eſt tinea anime
q̄ ſenſum corrodit. pectus vrit. mētē affligit. Et ſic
p̄ceptū de dilectōe ꝓximi adimplere neq̄t. ¶ Se-
xtū ſignū vt ꝓximū nō ſcādalizes. qd̄ docet Chry-
ſo. dicens. Oia agam⁹ ne ꝓxim⁹ ſcādalizeꝛ. Mat.
xviij. Ve illi ꝑ quē ſcandalū venit. Ideo apoſtol⁹
volens euitare occaſione ſcandali: dicit. j. Corinꝛ.
viij. Si eſca ſcādalizat frēm meuꝫ: non manduca
bo carnes ineternū. Et hoc requirit fraterna cha-
ritas. j. Cor. xiij. Charitas nō querit que ſua ſunt.
¶ Septimū ſignū vt ſcādalizato fratri ſatiſfacias
Mat. v. Si recordatus fueris ꝙ frater tuus habet
quid aduerſum te: mitte munus tuū ante altare ⁊
vade recōciliari fratri tuo. ſ. ꝑ lumē bone cōuerſa-
tionis. de quo Philꝛ. ij. Sitis ſine rep̄hēſione i me
dio nationis praue: inter quos luceris ſicut lumi-
naria dei. j. Petꝛ. ij. Cōuerſatiōem veſtrā inꝛ gētes
habentes bonaꝫ. vt in eo qd̄ a vobis detractāt tan-
ꝗ̄ de malefactoribus: ex bonis operibus vos cōſi
derantes glorificent deuꝫ. Et ſubdit. Quia ſic eſt
voluntas dei: vt benefaciētes obtumeſcere facia-
tis imprudentiū hominū ignorantiaꝫ. ¶ Octauū
ſignuꝫ vt cum ꝓximo benigne habites. qd̄ placet
dauid: dicēs pſ. cxlj. Ecce ꝗ̄ bonū ⁊ ꝗ̄ iocundū ha
bitare frēs in vnuꝫ. Similꝛ placet deo Eccli. xxv.
In tribus bn̄placitū eſt ſp̄ui meo. cōcordia fratꝝ.

amoꝛ ꝓximoꝝ. vir ⁊ mulier ſibiīuicē cōſentiētes
Et hoc reqrit fraterna charitas. j. Coꝛ. xiij. Chari-
tas patiens eſt. benigna eſt. ¶ Nonū ſignū vt ꝓxi
mū fraterne āmoneas Mat. xviij. Si peccauerit
i te frater tuus coꝛripe eū inter te ⁊ ipm̄. Nō publi
ce eū ꝯfunde vt qdā faciūt. de q̄ Chryſ. Occultum
pctm̄ i publico coꝛripe nō ē coꝛripe: ſ3 diffamare. et
ſic pctm̄ fratris nō emēdabis: ſ3 publicabis. Et di-
cit coꝛripe frē3: nō adulatoꝛie ſuggere. q2 hr̄ i caſi.
xxiij. q. v. nō putes. Nō eſt amoꝛ: ſ3 lāguoꝛ vbi ma-
li moꝛes nō coꝛrigunt̄: ⁊ nō ē ſignū vere dilectiōis
ad ꝓximū vbi relinquit̄ pctm̄ frīs impunitū. Jdō
hoꝛtat̄ aplus. j. ad Theſ. v. Rogam⁹ frēs: coꝛripi-
te inqetos. q2 dic̄ Auguſ. ⁊ hr̄ in canōe. v. q. v. non
ois. Meli⁹ ē cū ſeueritate diligere q̄ȝ cū lenitate de
cipe. q2 dic̄ Aug⁹. ſup Mat. xviij. Si te audierit lu
crat⁹es frēm tuū. hoc ē ei⁹ reuocatio reddet tibi lu
crū. Jaco. vlt̄. Qui ꝯuerti fecerit pctōꝛē ab erroꝛe
vie ſue: ſaluabit aīa3 ei⁹ a moꝛte. qd̄ eſt magne mer
cedis apd̄ deu3. De q̄ Gre. ſup Ezech. Nullū deo
tale ſacrificiū ſicut zelus aīaꝝ. ¶ Decimū ſignū ne
bonū ei⁹ negligas. vt ſi ſit ignorās debes eū inſtru
ere Gal. vj. Si hō ꝑoccupat⁹ fuerit in aliq̄ delicto:
vos q̄ ſpūales eſtis inſtruite hmōi. Di. em̄ Deut.
xxij. Si videris ouē frīs errantē nō ꝑterib: ſ3 redu
ces fratri tuo. Multo magis ipm̄ frēm. nā ex hoc
magnū oꝛit̄ meritū apud deum Dan. xij. Qui ad
iuſticiā erudiūt multos: erūt q̄ſi ſtelle in ꝑpetuas
eṫnitates. ¶ Vndecimū vt frē3 nō ꝯtēnas nec vili-
pēdas Mat. v. Qui dixerit fratri ſuo racha vel fa
tue: reus erit gehēne ignis. Nā h̄ ꝓuenit ex mētis
elatōe quā nō h3 fraṫna charitas. j. Coꝛ. xiij. Cha-
ritas nō inflatur. ¶ Duodecimū ſignu3 vt indigē-
ti ſubuenias. j. Jo. iij. Qui habuerit ſubam huius
mūdi ⁊ viderit frēm ſuū neceſſitatē hr̄e ⁊ clauſerit
viſcera ab eo: quō charitas dei manet i eo: Jdō ſb
iūgit. Filioli mei: nō diligam⁹ ṽbo neq3 lingua: ſ3
ope ⁊ veritate. De qb⁹ opib⁹ Jſa. lviij. Frāge eſuri
enti panē tuū: egenos vagoſq3 induc i domū tua3.
cū videris nudū opi eū: ⁊ carnē tuā ne deſpexeris.
Ambroſ. Paſce fame moꝛiētē. ſi nō paniſti: occi-
diſti. Hāc dilectionē ꝓximi a ſūmo exemplari. ſ. a
deo ſum⁹ edocti. ¶ Deus em̄ veniēs: volēs na
ſci hō in mūdū int̄ hoīes ꝯuerſat⁹ (vt ait Bern̄.) di
lexit nos tripl'r. Primo dulcit̄: in eo q̄ carnē indu
it. Scdō ſapienter. culpa caruit. Tertio foꝛtiter. q2
moꝛtē ſuſtinuit. Sic nos exēplo ei⁹ nr̄os ꝓximos
diligam⁹. ¶ Primo dulciter. qd̄ tunc facim⁹ ſi ver
bis moꝛib⁹ ⁊ factis int̄ eos dulcit̄ cōuerſamur. ne-
minē turbātes. nulli malū ꝓ malo reddētes: ſ3 in-
q̄ſtū i nobis ē cū oībus pacē hn̄tes. j. Thi. ij. Quie
tā ⁊ trāquillā vitā agam⁹ cū oī pietate. h̄ em̄ bonu3
ē ⁊ acceptū coꝛā deo ⁊ ſaluatoꝛe nr̄o. ¶ Scdō dili-
gam⁹ ꝓximū ſapiēter. ſic diligētes eoꝝ ꝑſonas vt
eoꝝ vitijs ⁊ pctis nullaten⁹ cōſentiam⁹. Sunt em̄
qdā inſipiēter ꝓximos diligētes q̄ ꝓpt̄ ipſos deu3
offendūt grauit̄. et ſeipſos eoꝝ maculis maculāt: q̄
tū ex hoc ipſo ꝯuincunt̄: nec ſe: nec deū: nec ꝓximū
veraciter diligere. Nunq̄ȝ em̄ ſic ꝓximi ſunt diligē
di vt ipoꝝ amoꝛe pctis ⁊ vicijs iplicent̄. nā dr̄ Ro.
xiij. Dilectio ꝓximi nō malū opat̄. ſi aūt opat̄ ma
lum ꝯuincit̄ dilectio nō fuiſſe. q2 ſic de⁹ nō dilexit.

dilexit em̄ hoīes vt aſſumeret hūanitatē ⁊ pctō ca
reret. Bern̄. Xp̄us i carnis aſſūptōe nō ꝯdeſcendit
nobis in culpe imitatione. Sic ⁊ nos proximu3 di
ligamus: vt malum propter eum non faciamus.
Vnde Senec. Hoc ſanxit lex amicicie vt non ro-
gem⁹ res turpes. Et Tull'. Nō ē excuſatio vbi ami
cicie cauſa peccaueris. Diligam⁹ ḡ ꝓximos ſicut
noſipſos. nec infra remanet ſolū priuatū bonū cu-
rātes ⁊ bonū ꝓximi negligētes. Itē ſunt ⁊ alij pl⁹
ſeipſos q̄ȝ ꝓximos diligētes. de qb⁹ Bern̄. Tu frat̄
cui fraṫna ſal⁹ ꝓpria nōdu3 eſt. cui charitas adhuc
nulla ē: aut adeo tenera ⁊ arūdinea q̄tin⁹ oī flatui
cedat ⁊ oī ſpūi credat. oī circūferat̄ doctrine vento.
imo cui tāta ē charitas vt vltra mādatū diligas ꝓ-
ximū pl⁹ q̄ȝ teipm̄. ⁊ rurſu3 tātilla vt ꝯ mandatū fa
uoꝛe liq̄ſcat. pauoꝛe deficiat. ꝑturbet̄ triſticia. aua-
ricia ꝯhat̄. ambitōe ꝓtrahat̄. ſuſpitōib⁹ inqetet̄. cō-
uitijs exagitet̄. curis auſteret̄. honoꝛib⁹ tumeat. li-
uoꝛib⁹ tabeſcat. tanq̄ȝ i ꝓprijs ita temetipm̄ ſentias
Que nā eſt demētia q̄ſo aliena curare: aut ambu
les: aut deſcas: Et ſubiūgit. Audi qd̄ ꝯſulat tanta
vigilātia q̄ charitas nō q̄ alijs inq̄t remiſſio: nob
aūt retributio: ſ3 ex q̄litate. Noli ḡ nimiū ee iuſt⁹
vt diligas eos quoꝝ curā tibi aſſumis pl⁹ q̄ȝ teipm̄
ſ3 ſufficit ad ſalutē vt diligas ꝓximu3 ſicut teipm̄.
Itē ꝑ teipm̄ hic inuit nobis modū dilectōis: q̄ mo
dus ſic exponit̄. ſicut teipm̄. ſ. charitatis affectu ⁊
effectu. vl' in quo teipm̄. ſ. i deo vl' ꝓpter deū. vel ad
qd̄ teipm̄. ſ. ad grām i p̄nti ⁊ glām i futuro. vl' quō
teipm̄. i. ſupra coꝛpus. ¶ Tertio dilexit nos de⁹ foꝛ
titer. q2 ꝓ nobis moꝛtē ſuſtinuit. ſic ⁊ nos ꝓximu3
foꝛtiter diligam⁹: vt ꝓpter nullā infirmitatē quā ꝓ
ximus noſter retribuēs nobis malū ꝓ bono: ⁊ odi
um pro dilectōe aduerſum nos ꝯgeſſit: nr̄ām dile
ctionē aliq̄l'r remittam⁹ Math. v. Diligite inimi-
cos veſtros: ⁊ bn̄facite his qui oderūt vos. oꝛate ꝓ
ꝑſequētibus ⁊ calūniantib⁹ vos. Nā cum dic̄ dili-
gite inimicos veſtros: monet nos de affectu coꝛ-
dis. ſ3 cū ſubiūgit bn̄facite his q̄ oderunt vos: mo
net nos de effectu opis. Vn̄ Aug⁹. Ego ad inimi
coꝝ dilectionē vos āmoneo. q2 ad ſanandū pecca
toꝝ vulnera nullum medicamentū eſſe cognoſco
meli⁹. Itē hic ꝓ ꝯcluſiōe dilectōis ꝓximi ē notan-
dū qd̄ ait Gre. Per amoꝛē ꝓximi dei amoꝛ gigni
tur: ⁊ ꝑ amoꝛē dei amoꝛ ꝓximi nutritur. q̄ nos ad
amoꝛē ſui ⁊ ꝓximi recipe dignet̄ Jeſ⁹ xp̄s fili⁹ dei.

¶ Sermo cxliiij. ¶ Ad idem.

b

Hoc eſt preceptū meū

vt diligatis inuicē Joh. xv. c. ⁊ legit̄ hodi
erna die ꝓ euāgelicali officio. ¶ In ſum-
ma euāgelij tria innuūtur. Primo ꝓponit p̄ceptū
charitatis. Secūdo ſubiūgit ſignū vere amicabili
tatis. Tertio docet fructū ferre durabilitatis. Pri
mū patet in p̄cipio. Secundū ibi. vos amici mei
eſtis. Tertiū ibi ego vos elegi vt eatis ⁊ fructū af
feratis. De p̄mo dicit. In illo tp̄e. ſ. facta cena dn̄i
Jeſus dixit diſcipulis ſuis. hoc ē p̄ceptū meū vt
diligatis inuicē. ¶ Q3 di. cū ſac̄ eloq̄a ſcḋm Gre.
ſunt p̄ceptis plena: cur dn̄s ſimpl'r dixit. hoc ē pre
ceptū meū: Rn̄det̄ ſcḋm Greg. dominica p̄cepta ſunt
multa ⁊ vnū. multa ꝑ diuerſitatē opis. vnum i ra-

dice charitatis. Sicut multi arboꝛuꝫ rami ex vna
radice ꝓdeūt: ſic multe virtutes ex vna virtute ge
generātur .ſ. charitate. Ideo Gre. Quicqd ꝑcipit
i ſola charitate fundaṫ. Nec hꝫ aliqd viriditatis ra
mus boni opis: niſi ꝑmāſerit in radice charitatis.
Idō Eph. iij. In charitate radicati ⁊ fundati. Ra-
tione ē aſſignat aplus ad Ro. xiij. Nemi quicꝙ̄ di-
catis niſi vt inicē diligatis. Qui ꝓximū diligit le-
geꝫ impleuit. j. Thi. j. Finis ꝑcepti ē charitas. Eſt
eni alpha ⁊ o. nā a charitate oia ꝓcedūt ſicut a ꝑn-
cipio. Et ad charitatē oia reducunṫ ⁊ oꝛdinanṫ ſic
ad finē. Sꝫ dī. tñ ſcribiṫ Mat. xxij. ꝙ nō ſolū i dile
ctōe ꝓximi: ſꝫ etiā in dilectōe dei tota lex pēdet ⁊ ꝓ
phete: qre hic ſolū d̄ dilectōe ꝓximi facit mētōeꝫ:
Rñ. ꝙ vnū icludiṫ i alio. nā ſm Aug. Qui diligit
ꝓximū ꝓpṫ deū: neceſſario diligit deū. qꝛ ꝓpṫ vnū-
qdꝙ̄ tale ⁊ ipm magꝭ. j. Poſter. Etiā id d̄ dilectōe
ꝓximi facit mētōeꝫ. qꝛ ipa dꝫ ſe extēdere ad inimi
cos. ſꝫ hoc fit cū laboꝛe. ⁊ ſic dulciꝰ eſt diligē deū ꝙ̄
ꝓximū inimicū. ⁊ de quāto laboꝛoſiꝰ: de tāto ma-
gis meritoꝛiū. Tūc ſubdit dilectōis exēplū. Sicut
ego dilexi vos. ¶ Nota xp̄us dilexit nos q̄tu
oꝛ modis. cōiter. veraciter. oꝛdinatr. ⁊ ꝑſeuerāter
¶ Primo dilexit nos cōiter Sap. xj. Diligis om-
nia q̄ ſūt: ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. Sic nos oēs
inicē diligere debemus Gen. xxviij. Dilataberis
ad oꝛiētē: occidētē: ⁊ ꝑtē meridionalē: ⁊ ad ſepten
trionalē. Per oꝛiētē itellige amicos. ꝑ meridiē bñ
factoꝛes. ꝑ occidētē paupes Eccl'i. iiij. Cōgregatōi
paupeꝝ affabilē te facito. Per ſeptētrionalem ini-
mici itelligunṫ q̄ oēs ſunt diligēdi. Amicꝰ in deo:
inimicꝰ ꝓpṫ deū ē diligēdꝰ Mat. v. Diligite inimi
cos vr̄os. Et ſi diligitis eos q̄ vos diligūt quā mer
cedē habebitis: Augꝰ. Nō eſt magnū circa eū q̄ ti
bi nihil mali fecit eſſe beniuolū: ſꝫ circa inimicum.
nā q̄ dilexerit inimicos ꝓpṫ deū: hic erit dei amicꝰ.
nā grādis laboꝛ ē in h̄ ſeclo: grādiꝰ erit ꝑmiuꝫ i fu-
turo ¶ Scōo dilexit nos veraciṫ. qꝛ ope oſtendit.
Grego. Probatio dilectōis ē exhibitio opis. Sic
nos erga ꝓximū. j. Jo. iij. Filioli nō diligamꝰ ver-
bo nec lingua: ſꝫ ope ⁊ veritate. Math. vij. Quecū
ꝙ̄ vultis vt faciāt vobis hoies: eadē facite illis. ſcꝫ
q̄ vultis ſm rectā rōeꝫ. Jac. ij. Si fraṫ ⁊ ſoroꝛ nudi
ſunt ⁊ idigēt victu q̄tidiano: ⁊ dicat aliq̄s ex vobis
ill'. ite i pace vt calefaciami ⁊ ſaturemi. ⁊ nō dede-
ritis eis q̄ nccia ſunt coꝛpi: qd ꝓderit vobis: q. d. ni
hil. j. Jo. iij. Si q̄s viderit frēꝫ ſuū ncītatē hñteꝫ: ⁊
clauſerit viſcera eiꝰ ab eo: quō manet charitas pa
tris i eo: ¶ Tertio dilexit nos oꝛdinatr. qꝛ nihil in
nobis dilexit niſi deū: ⁊ i oꝛdine ad ipm ſic ⁊ nos
Amb. Nō ꝓpṫ accepta bñficia vl' ſpata diligere de-
bemꝰ: ſꝫ i oꝛdine ad deū vt ſit bonꝰ vl' fiat bonus ⁊
ad vitā etnā aptꝰ. Vñ Augꝰ. i de laude charitatis
Reſpicis inimicū aduerſantē. fremētē. moꝛdentē.
v̄bis exaſpantē. attēdas ꝙ hō ſit: opta illi ꝙ ſit fra-
ter tuus: vt hēat tecū vitā eternā. ſic nō amas i illo
qd̄ eſt: ſꝫ qd̄ vis vt ſit. Hec ille. ¶ Quarto dilexit
nos ꝑſeuerāter. qꝛ ſeipm ꝓ nobis i moꝛtē tradidit.
Vñ Eph. v. Xp̄us dilexit nos ⁊ tradidit ſeipm ꝓ
nobis oblatōeꝫ ⁊ hoſtiā deo placentē i odoꝛē ſua-
uitatis. De q̄ textus. Maioꝛē dilectionē nemo hꝫ
ꝙ̄ ꝙ aiaꝫ ſuā q̄s ponat ꝓ amicis ſuis. i. vt vitā coꝛ-
poꝛalē tribuat ꝓ inimico: vt amicꝰ efficereṫ. Et h̄ fe
cit xp̄s. Vñ Ro. v. Cū inimici eēmꝰ recōciliati ſu-
mus ꝑ ſāguinē filij eiꝰ. Vñ. j. Job. iij. In h̄ cogui-
mus charitatē dei: qm̄ ille aiaꝫ ſuā ꝓ nobis poſuit
.i. vitā. Ita ⁊ nos debemꝰ aiaꝫ. i. vitā ponere ꝓ fra-
tribꝰ. ſ. ſaluādis: cū vita coꝛꝑalis ſit potiſſima quā
poſt aiaꝫ hēamꝰ. Idō potiſſimū ſignū dilectōis ē
coꝛpꝰ ꝓ ꝓximo exponē. Et h̄ ꝑtinet ad ꝑlatos ⁊ ꝑfe-
ctos. vt hꝫ de pe. diſ. ij. Si q̄s tātā habuerit charita
tē vt paratꝰ ſit ꝓ fr̄ibꝰ moꝛi: ꝑfecta ē illa charitas.
Hāc habuit aplꝰ. ij. Coꝛ. xij. Ego libētiſſime im-
pēdar ꝓ oibꝰ aiabꝰ vr̄is. i. patꝰ ſū moꝛi Act. xxj. Nō
ſolū alligari: ſꝫ ⁊ moꝛi patꝰ ſū. Dic Oꝛige. Quāto
amoꝛ altioꝛ: tāto ad patiēdū moꝛtē ꝓ ſalute ꝓximi
voluntas ſit paratioꝛ. ¶ Dixi ſcōo ſubiūgiṫ ſignū
vere amicabilitatis: di. Vos amici mei eſtis ſi fe-
ceritis ea q̄ ꝑcipio vobis. ¶ Nota dic Cōſtātinꝰ ſu
per Metheroꝝ. Aliq̄ ſunt incēſiōes vapoꝝ q̄ ap-
parēt ſtelle ⁊ nō ſunt. vt cometa q̄ eſt ex vapoꝛe ter
reſtri multū eleuato igne inflāmato: vbi aer ꝯcaui
tatē ignis ꝯtingit. Aliq̄ ſunt ſtelle fixe i firmamen
to: ſicut clauꝰ i rota. Aliq̄ ſunt ſtelle erratice q̄ hñt
ꝓꝓꝛiū motū. Sic triplex ē amicicia ſm ꝙ triplices
ſtelle. ¶ Prime apparēt ⁊ nō ſunt: q̄ ex vapo-
re eleuato oꝛiunṫ ⁊ accēſo. ſic aliq̄ ſunt tm̄ amici ex
eleuatōe tue ꝓſꝑitatis. ſ. diuitiarū ⁊ dignitatū. Vñ
Eccl'i. vj. Eſt amicꝰ ſociꝰ mēſe: ⁊ nō ꝑmanet i tpe tē
ptatōis. Si poſſides amicū: i tēptatōe poſſide illū
Dicit eni Iſiō. li. iij. de ſū. bo. Amicicia i ꝓſꝑitate
eſt incerta. qꝛ neſciṫ an felicitas diligaṫ: vel ꝑſona.
Caſſiod̄. Neceſſitas ꝓbat amicū. ¶ Scōe ſunt ſtel
le erratice q̄ hñt ꝓꝓꝛiū motū. Et ſic aliq̄ ſunt amici
qꝛ ex ꝓꝓꝛia ꝑuerſa volūtate efficiunṫ inimici. Vñ
Saluſtiꝰ. Perꝰ amicꝰ nunꝙ̄ fuit q̄ aliq̄n amicꝰ eē
deſijt. De quo Eccl'i. vj. Eſt amicꝰ ſm tpis iudiciū
q. d. incōſtās. Tertij ſunt ſtelle vere ⁊ i firmamēto
fixe. Et ſic aliq̄ ſunt amici veri ꝯſtātes i neceſſitate
Prouerb. xvij. Oi tpe diligit q̄ amicus eſt ⁊ aſtat.
Eccl'i. vj. Amicus fidelis ꝓtectio foꝛtis. Talis fuit
xp̄us amicus noſter q̄ dixit. Vos amici mei eſtis.
¶ Pro quo nota ꝙ multa ſunt ſigna amici-
cie. Primū ꝯſiſtit i eq̄litatis aſſimilatōe. Ambꝛo.
in li. de offic. Inter diſpares amicicia eſſe non po-
teſt. Et ſic xp̄us vt eēt amicus noſter: nobis volu-
it aſſil'ari: ad Hebꝛe. ij. Debuit ꝑ oia fratribus aſſi
milari vt miſericoꝛs fieret. Et Phil'. ij. Exinaniuit
ſemetipm foꝛmā ſerui accipiēs. Auguſ. ſup ps. lij
Factus ē ꝑnceps nr̄e hūanitatis: vt hō ꝑnceps fie
ret ſue diuinitatis. Sic nos ei debemꝰ aſſil'ari i exē
plis moꝝ Jo. xiij. Exēplū dedi vobis: vt ⁊ vos ita
faciatis. Ipſe enim fuit mitis ⁊ humilis. ſic ⁊ nos
Math. xj. Diſcite a me: quia mitis ſuꝫ ⁊ humilis
coꝛde. ¶ Secunduꝫ ſignū amicicie conſiſtit in cō-
municatione. Philoſophꝰ. ix. Ethic'. Omnes ami
cicie vel amici ſunt in cōmunicatione. Sic chꝛiſtꝰ
eſt noſter amicus. Bern. Dedit omnia ſua vt eēnt
omnia tua. De quo apoſtolꝰ. j. Coꝛinth. iiij. Quid
habes quod nō accepiſti: Sic etiā deberes ſibi ea-
dem accepta cōmunicare in ꝑſona pauperū: cum
petit. Vñ Eccl'iaſticus. Date domio ſm datū eiꝰ.
Et dicere debemus illud. j. Paral'. xxix. Tua ſunt
oīa: ⁊ que de manu tua recepimus dedimꝰ tibi.

¶ Tertium ſignū cōſiſtit in voluntatū cōformati-
one.q2 ſm Tull'.amicoꝝ eſt idē velle.q2 amic⁹ ē al
ter ego.q2 vera amicicia ſic amicoꝝ aīos ꝯiūgit vt
efficiāt pene vn⁹ ex duob⁹. Sic xp̄us ē noſter ami-
cus.q2 nr̄am volūtatē ſibi ꝯformauit. Nā deſideri
um toti⁹ hūani generis adimpleuit i nr̄a redēpti-
one:idcirco i ſignū amicicie debem⁹ ei⁹ volūtatē
facere. De quo text⁹. Vos amici mei eſtis:ſi fece-
ritis ea q̄ p̄cipio vobis. Dicam⁹ igiť illud Mat.vj
Fiat voluntas tua. Et Mat.xxvj. Nō mea:ſꝫ tua vo
lūtas fiat. Et h̄ ꝓuenit ex charitate. Vn̄ Proſper.
Charitas ē volūtas recta ab oibus terrenis auer-
ſa:ſoli deo vnita. Nā dicit Tull'. Amic⁹ dꝫ ſe habe-
re ad amicū ſic genu ad tybiā:qḋ deficit vni h̄ z al
teri. Et ſic quicq̄d ē ꝯ dei voluntatē:hoc deberet eſ
ſe ꝯ nos. Nā ſi q̄s trāſgrediť p̄cepta dei nō eſt dei
amicus:nec deū amat. Vn̄ Greg. Qui adhuc ꝑ il
licita deſideria defluit profecto deum non amat.
¶ Quartū ſignū amicicie ꝯſiſtit i ſecretoꝝ reuela-
tōe. Vn̄ Ambro. Nihil occultat amic⁹ ſi eſt ver⁹.
Tull'.in li.de amicicia. Quid dulci⁹ q̄ h̄re cui loq̄
audeas ſicut tecum: Amb. Solaciū hui⁹ vite ē:vt
habeas cui pect⁹ tuū apias. Sic xp̄s ē noſter ami-
cus. De quo text⁹. Iam nō dico vos ſuos:ſꝫ ami-
cos.q2 ſu⁹ neſcit q̄d facit dn̄s ei⁹. Seru⁹ em̄ ē quaſi
extrane⁹ a dn̄o.extraneis em̄ nō ſunt ſecreta reuelā
da Prouer.xxv. Cauſaꝫ tuā tracta cū amico tuo.
z ſecretū tuū extraneo nō reueles. Et ſubdit ſignū
amicicie ex ꝑte ſui. Vos aūt dixi amicos:q2 oia q̄
audiui a p̄re meo nota feci vobis. ¶ Sꝫ dī.ſi
ſic tūc videť ꝙ diſcipuli tot z tāta ſciuerūt:quot et
quāta fili⁹: Rn̄deť ſm Greg. Cognitio de diuinis
p̄t h̄ri dupl'r.ſ. impfecte:z pfecte. Impfecte habeť
hic ꝑ fidē:q̄ eſt p̄libatio future beatitudinis z pfe-
cte cognitōis quā habebim⁹ in patria. Vn̄.j.Coꝝ.
xiij. Nūc cognoſco ex ꝑte.i.impfecte:tunc cogno-
ſcā ſicut z cognit⁹ ſum. Idcirco ſm Auguſ.ponit
hic p̄teritū ꝓ futuro ꝓpť certitudinē:vt ſit ſenſus.
Oia q̄ audiui a p̄re meo nota feci vobis.i.faciā qn̄
vos itroducā i viſionē p̄ris. Oia em̄ q̄ ſcit fili⁹:ſcit
z p̄r. Qn̄ ḡ reuelabit nobis p̄rem:reuelabit oia no
bis q̄ ſcit.nā dicit Bern̄. Ibi magiſtrū ſemel vidiſ-
ſe ē oia didiciſſe. iuxta illud Greg. Quid ē qḋ nō
videāt q̄ videntē oia vidēt. Dicit ſctūs Tho.hoc eſt
veꝝ q̄tū ꝑtinet ad coꝝ ſalutē. Naꝫ null⁹ intellect⁹
creatus p̄t ꝯphēdere totali'r oēm dei ſciam z ſapiaꝫ
cum ſit infinita.ſꝫ hois apprehēſio fuit finita. Mo-
do ſm p̄hm:finiti ad infinitū nulla ē ꝓportio.z ſic
illa cognitio vl' ꝓportio ē in electis dei ad ſufficien-
tiā btitudinis.. Vn̄ dixit Philipp⁹ Io.xiiij. Oſtē-
de nobis patrē z ſufficit nobis. Sic nos debemus
deo reuelare ſecreta cordis in confeſſiōe Iſa.xliij.
Narra ſi q̄d habes vt iuſtificeris. Dī em̄ Prouer.
xxviij. Qui abſcōdit ſcelera nō diriget.q̄ aūt ꝯfeſ-
ſus fuerit:miſcōiaꝫ ꝯſequeť. Iō Eccli.iiij. Nō ꝯfū
daris ꝓ aīa tua dicē veꝝ. Scribiť em̄ de pe.dī.j.vbi.
Vbi ē taciturnitas ꝯfeſſiōis:ibi nō eſt ſperāda ve-
nia criminis. Idcirco ps.xxxvj. Reuela dn̄o viā tuā
z ſpera i eo:z ipe faciet z deducet iuſticiā tuā tanq̄
meridiē. Tūc ſubdit hui⁹ amicicie cām dicēs. Nō
vos me elegiſtis:ſꝫ ego vos elegi.q.d. Quiſq̄s ad
hāc amiciciaꝫ voceť nō aſcribat hui⁹ amicicie ſibi
cām:ſꝫ mihi. Ad hoc em̄ vos me nō elegiſtis vt eēꝫ
amic⁹ veſter:ſꝫ ego elegi vos vt facerē vos amicos
meos. Dicit em̄ Nicola⁹ de lyra.duplex ē electio.
Vna eťna q̄ p̄deſtinamur.de q̄ ad Ephe.j. Elegit
nos de⁹ ante mūdi ꝯſtitutionē:vt eſſem⁹ ſcti z ima
culati. Alia ē tp̄alis q̄ ab ipo vocamur ad p̄ntē iu-
ſticiā ſiue grāꝫ. Et hec nihil aliud eſt niſi executio
eterne p̄deſtinatiōis. q2 q̄s elegit p̄deſtinādo:hos
z elegit vocando Ro.viij. Quos p̄deſtinauit:hos
z vocauit. Nā p̄deſtinatio a deo inchoať.ſ.ꝑ voca-
tionē ad eťnā ꝓuiſionē z grē collationē Iohā.vj.
Nemo p̄t venire ad me niſi p̄r me⁹ traxerit illum.
Aug⁹.nō violētia:ſꝫ ꝑſuaſiōe z inſpiratōe. Dic igi
tur cū ps.lxxxiiij. Audiā q̄d loquať i me dn̄s de⁹.
Et Io.iiij. Dictū ē mihi v̄bū abſcōditū. Gre. Ver
bū abſcōditū ē diuinū inſpiraculuꝫ.illud audire ē
inſpiratōeꝫ mēte ꝯcipe. Itē p̄deſtinatio ꝓp̄ia opa-
tōe ꝯſūmať.j.Coꝝ.iij. Dei coadiutores ſum⁹. Au
guſ. Qui te creauit ſine te:non te ſaluabit ſine te.
Ideo.ij. Pe.j. Satagite vt ꝑ bona opa electōeꝫ ve
ſtrā faciatis. Idō dixi:tertio docet ferre fructū du-
rabilitatis.ſ.finalis ꝑſeuerātie:dicēs. Elegi vos vt
eatis z fructuꝫ afferatis:z fruct⁹ veſter maneat ſꝑ.
q2 ſcribiť.ij. Pe.j. Hoc em̄ facientes miſtrabiť vo
bis itroit⁹ regni dei. Mat.x. Qui ꝑſeuerauerit vſ-
q̄ i finē:hic ſalu⁹ erit.

¶ De oibus ſanctis. ¶ Sermo cxlv.

Beati qui habitāt i do-
mo tua domine: in ſecula ſeculorum lau
dabunt te.ps̄.lxxxiij. Scribitur Eccli.xj
Ante mortē nō laudes hoiem quenq̄. Glo. Ante
mortē ſtultū ē laudare pugnātē q̄ſi iā victorē. Ille
em̄ q̄ videť bn̄ agē neſcim⁹ ſi vult vel poſſet ꝑſeue-
rare. Eſt nāq̄ cōe ꝓuerbiū:dies bona i fine.i.in ſe-
ro ē laudāda. Et ſic vita boni hois. Nā nox i teſta
nō eſt ſecure laudāda:niſi fuerit euulſa. Et ſic vita
hūana.z hoc trib⁹ de cauſis. ¶ Prima q2 p̄ōt
adhuc patere lapſui.j.Coꝝ.x. Qui ſe exiſtimat ſta
re videat ne cadat. Amb. Nō mirū ſi hō cadit:ex q̄
angel⁹ cecidit q̄ carnē z oſſa non habuit. Iob.vij.
Militia.i.tēptatio ē vita hois ſup trā. De q̄ Ber.
Heu mi q2 vndiq̄ bella.vndiq̄ tela volant.vndiq̄
tēptamēta.vndiq̄ ꝑicľa.q̄cūq̄ me v̄tā nll'a ē ſecuri
tas z q̄ mulcēt z q̄ moleſtāt:eſuries z refectio:ſō-
n⁹ z vigilia:labor z q̄es militāt ꝯ me. Idō Iob.iiij
In angelis repiť prauitas. q̄tomagis q̄ habitant
domos luteas.q̄ terrenū h̄nt fundamētū ꝯſumen
tur velut tinea. Dicit Greg.v.moraľ. Tinea d̄ ve-
ſte naſciť z eandeꝫ corrūpit:z ſic tēptatio de carne
dānat. ¶ Scd̄o nō ē ſecurū hoieꝫ laudare an̄ mor-
tē:q2 p̄t eē plen⁹ hypocriſi:z ꝑdere mercedē ꝑ hy-
pocriſim. Idō dicit Iob.viij. Spes hypocrite ꝑi-
bit. Gre.iij.moraľ. Nihil de fructu laboris ſui de-
portat. Sꝫ iplebiť illō Mat.v. Amē dico vob:rece
peťt mercedē ſuā. Chriſ. O hypocrita q̄d a dō reci
pies:cū dō nihil dediſti: Nā qḋ ꝓpť deū fit:dō dať
qḋ ꝓpť hoies ꝑdiť. Iō Eccl.j. Ne fueris hypocrita i
ꝯſpectu hoiꝫ:z ſic vacu⁹ eris corā deo. Qḋ ꝓhibet
moyſes Exo.xxiij. Nō apparebis in ꝯſpectu meo
vacu⁹. Glo. Vacuus apparet qui bn̄ agendo lau
dem humanā querit z nō dei. ¶ Tertio nō laudes